

تصاویری منتشر نشده از شهید آیت‌الله مدنی دومین شهید محراب

بیستم شهریور 1360 شمسی برابر دوازدهم ذی‌القعدة 1401 قمری سالروز شهادت آیت‌الله مدنی دومین شهید محراب در سن 68 سالگی پس از اقامه نماز در محراب نماز جمعه تبریز توسط منافقین است.

به گزارش [خیبرگرای فارس](#) از تبریز، بیستم شهریور 1360 شمسی برابر دوازدهم ذی‌القعدة 1401 قمری سالروز شهادت آیت‌الله مدنی دومین شهید محراب در سن 68 سالگی پس از اقامه نماز در محراب نماز جمعه تبریز توسط منافقین است. تاریخ پرافتخار روحانیت به ویژه در سده اخیر در این جهت یعنی آگاهی دادن و تقویت بصیرت مردم، چهره‌های درخشان و بی‌نظیری به خود دیده است. علمای اسلام این تک‌سواران پهنه مبارزه و جهاد، با همه سادگی و بی‌پیرایگی که در زندگی روزمره دارند به هنگام لزوم و روز مقابله با نقشه‌های ضدانسانی دشمنان اسلام، شمشیر بیان بر سر بیدادگران و رهنمایان راه حقیقت فرود می‌آورند و اگر ضرورتی باشد تا پای جان می‌ایستند و با خون وضو می‌گیرند و خضاب می‌بندند تا با جریان خون خویش، نهال عشق و ایمانی که در دل همگان سرزده، آبیاری کرده به بار نشانند. آن پیر خوش سیمای خوش‌سیرت، آغوش گشاده معنویت و اخلاق به روی جوانانی بود که دل در پی اسلام داشتند و از نشان‌های آن سراغ می‌جستند. آن سید صالح نیکو خوی دست مهربان رحمت و مهربانی برسر دلدادگانی بود که در مکتب فضیلت پرتو می‌طلبیدند و در سلوک طریق عشق و پاکبازی راهنمایی می‌خواستند. آن آیت حق به حق آیتی هویدا از آئین راستین محمدی بود، او آیت‌الله سیداسدالله مدنی بود. این عالم عمر پربرکت را به تهذیب نفس گذرانده و در سر تا سر حیات طیب خویش الگوی عملی اخلاق و تجسم سیره نبوی بود به نماز می‌ایستاد از سر تا پا جذب جمال حق می‌شد و عاشقانه با محبوب خویش سخن می‌گفت چون از قیامت می‌گفت چنان می‌گریست که گویی تمام عظمت قیامت را به دیده می‌بیند. یکی از راویان می‌گوید: نیمه‌های شب بود که متوجه شدم از درون باغ صدای ناله‌ای می‌آید نگرستم و دیدم شهید مدنی است او گریه می‌کرد و می‌گفت، خدایا من آمده‌ام، خدایا اگر تو به من نه بگویی و اگر تو مرا ترک کنی کیست که مرا دربابد غیر از تو مگر کسی را خواهیم داشت؟ این عارف دل سوخته عشق آموخته است که هم جامه پرشکوه روحانیت تن او را آراسته است و هم جامه رزم و لباس سربازی برای دفاع از سرزمین اسلام را مخالف مروت و نقض‌کننده عدالت نداشته است. همین پیر که خود نامداری در سلوک مردان علم آموخته و استادان علم‌آموز حوزه و خود صاحب شأن و منزلت صاحبان رساله و فتوات آن اندازه در مقام ولایت و در جذبه روح خدا غرق شده و خویشتن را در فروغ او گم‌شده و بی‌نشان و نام می‌یابد که چون در نجف از او می‌خواهند رساله بنویسد در پاسخ می‌گوید ما تا مرجعی چون حضرت آیت‌الله‌العظمی خمینی داریم باید همه مروج چنین مرجعی باشیم. شهید مدنی در آتش اشتیاق به شهادت جوانان عاشقی شیدا می‌سوخت، گاهی چون لب به سخن می‌گشود اشک امانش نمی‌داد و تلاطم روحش در پیش چشم دیگران هویدا می‌گشت و فضا از بوی عشق و نور اخلاص او آکنده می‌شد آن در گران‌مایه خورشید جهان‌تابی بود که به حق بر نفوس مستعده می‌تابید و مرغ را قفس رسته‌ای بود که در آبی آسمان به پرواز در می‌آمد. او چشمه‌سار فضیلتی بود که در بستر زمان جریان داشت و اقیانوس بیکران اراده‌ای بود که به هنگام خروش بنیان کفر را بر می‌افکند. بر اساس این گزارش، فارس برای نخستین بار به انتشار تصاویری منتشر نشده از آیت‌الله شهید مدنی پرداخته که در ذیل از خاطرات می‌گذرد: عکس‌هایی که دفتر [خیبرگرای فارس](#) در آذربایجان شرقی در تبریز سال‌های گذشته برای نخستین بار منتشر کرده بود